

Matthias de Miechow, Contra sevam pestem regimen accuratissimum. Editio trilingua: Latina, Polona, Anglica. Tłumaczenia: na polski Danuta Turkowska, na angielski Teresa Bałuk-Ulewiczowa. Wydawnictwa Krakowskiego Towarzystwa Miłośników Historii Medycyny pod red. prof. dr. Zdzisława Gajdy, nr 6, Kraków 2019, ss. 37. ISBN 978-83-942642-0-8

Wydanie w czasie pandemii COVID-19 szesnastowiecznego poradnika postępowania chroniącego przed zarazą Macieja Miechowity okazało się świetnym pomysłem. Reedycja najstarszej, bo wydanej po raz pierwszy w 1508 roku, polskiej książki medycznej była inicjatywą Krakowskiego Towarzystwa Miłośników Historii Medycyny. Maciej z Miechowa (1457-1523) był duchownym, lekarzem i rektorem Akademii Krakowskiej. Jako uczonej specjalizował się bardziej w historii, geografii i etnografii niż w medycynie. Napisał tylko dwa dzieła lekarskie, oba celem upowszechniania racjonalnej profilaktyki chorobowości. Po ponad 500 latach od wydania, czyta się traktat przeciwepidemiczny z ciekawością, a miejscami z rozbawieniem. Składa się on z czterech części. Pierwsza to modlitwy do Najświętszej Panny oraz świętych Sebastiana i Rocha. Kolejne części dotyczą sposobu życia, środków wzmacniających i leczniczych. Zdaniem Miechowity, do zarażenia przyczyniają się: zmęczenie, głód, owoce, kobieta i wyziewy, natomiast chronią przed nim: upusty krwi, ucieczka, ogień, pobudzenie ciała (nacieranie, ruch, ćwiczenia fizyczne) i oczyszczenie z nieregularnych humorów. W Polsce od lat problematyka dawnych epidemii budziła duże zainteresowanie. Dla zainteresowanych nią badaczy, traktat Macieja z Miechowa jest lekturą ważną i nieodzowną. (m)

